

der kunde være særlige Betæneligheder ved at dømme Kauffmann under hans Fraværelse, idet det ved hans egen Erkendelse og ved, hvad der i øvrigt var almindeligt kendt, maatte anses for godtgjort, at han havde begaaet de Handlinger, han var sigtet for. Men der vilde intet som helst reelt kunne opnaas ved en Domfældelse. De Foranstaltninger, der var truffet, indeholdt alle de Reaktioner mod hans Lovovertrædelser, som den danske Regering havde Magt til at gennemføre. En Dom over ham vilde naturligvis yderligere fastslaa det danske Samfunds Fordømmelse af hans Handlinger, men denne Fordømmelse var allerede saa skarpt udtalt gennem de af Regeringen udsendte Erklæringer, gennem hans Afskedigelse og gennem den strafferetlige Undersøgelse, at enhver Tvivl om, hvordan den danske Regering og det danske Samfund bedømte disse Handlinger, var udelukket. Ministeren fandt derfor ingen Grund til at søge gennemført en Lovændring, hvorefter Straffesagen mod Kauffmann kunde fremmes til Dom i hans Fraværelse. En saadan Lovændring vilde ogsaa »stride mod det gamle gode Princip i vor Ret, at man ikke skal lovgive med Henblik paa Enkeltmand. Lovene skal give almindelige, for alle Borgere gældende Regler, og en Bestemmelse om, at Straffesager kan fremmes til Dom i den sigtedes Fraværelse, vilde derfor ikke alene faa Virkning for Kauffmann, men ogsaa for andre Tilfælde, hvor Domfældelse maaske vilde stride afgørende mod danske Retsprincipper og dansk Retsbevidsthed.

Ordføreren for Forespørgerne takkede for Svaret, men kritiserede stærkt, at Sagen var blevet henlagt. Efter hans Opfattelse kunde en Dom meget vel have sin Betydning, selv om den ikke lod sig eksekvere. Det maatte være ubehageligt for Kauffmann at have en Dom svævende over Hovedet, naar han maaske engang paatænkte at vende tilbage til Danmark, og det vilde sikkert svække hans Stilling i Amerika, om han blev dømt for en alvorlig Forbrydelse. Desuden kunde det have mange smaa Virkninger herhjemme. I Kraks blaa Bog stod Kauffmann saaledes stadig opført med alle sine danske Ordener, idet man kun havde gjort en Tilføjelse om, at han var afskediget den 16. April 1941, som om det drejede sig om en ganske almindelig Embedsafskedigelse. Det maatte derfor misbilliges, at Justitsministeren ikke paatænkte at foretage sig mere i Sagen.

---

7. Den 26. Juni anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 2211) følgende Forespørgsel til *Undervisningsministeren* af *Frits Clausen* og *Aage Henriksen*: